

16/CS
WP 244 rev.01

Pokyny pro určení vedoucího dozorového úřadu správce nebo zpracovatele

**přijaté dne 13. prosince 2016
naposledy revidované a přijaté dne 5. dubna 2017**

Pracovní skupina byla zřízena podle článku 29 směrnice 95/46/ES. Jedná se o nezávislý evropský poradní orgán pro otázky ochrany údajů a soukromí. Její úkoly jsou popsány v článku 30 směrnice 95/46/ES a článku 15 směrnice 2002/58/ES.

Služby sekretariátu jsou zajišťovány ředitelstvím C Evropské komise (Základní práva a právní stát), Generální ředitelství pro spravedlnost a spotřebitele, B-1049 Brussels, Belgium, kancelář č. MO59 05/35

Internetová stránka: http://ec.europa.eu/justice/data-protection/index_en.htm

Obsah

1. Určení vedoucího dozorového úřadu: klíčové pojmy.....	3
1.1 „Přeshraniční zpracování osobních údajů“.....	3
1.1.1 „Podstatně dotčeny“.....	3
1.2 Vedoucí dozorový úřad.....	4
1.3 Hlavní provozovna.....	5
2. Kroky pro určení vedoucího dozorového úřadu.....	5
2.1 Určení „hlavní provozovny“ u správců.....	5
2.1.1 Kritéria pro určení hlavní provozovny správce v případech, kdy touto provozovnou není místo, kde se nachází jeho ústřední správa v EU.....	6
2.1.2 Skupiny podniků.....	7
2.1.3 Společní správci údajů.....	8
2.2 Hraniční případy.....	8
2.3 Zpracovatel.....	9
3. Další relevantní otázky.....	9
3.1 Úloha „dotčeného dozorového úřadu“.....	9
3.2 Místní zpracování.....	10
3.3 Společnosti, které nejsou usazeny v EU.....	10
PŘÍLOHA – Otázky týkající se určení vedoucího dozorového úřadu.....	11

1. Určení vedoucího dozorového úřadu: klíčové pojmy.

1.1 „Přeshraniční zpracování osobních údajů“.

Vedoucí dozorový úřad se určuje pouze tehdy, provádí-li správce nebo zpracovatel přeshraniční zpracování osobních údajů. Čl. 4 bod 23 obecného nařízení o ochraně osobních údajů definuje „přeshraniční zpracování“ jako:

- *zpracování osobních údajů, které probíhá v souvislosti s činnostmi provozoven ve více než jednom členském státě správce či zpracovatele v Unii, je-li tento správce či zpracovatel usazen ve více než jednom členském státě; nebo*
- *zpracování osobních údajů, které probíhá v souvislosti s činnostmi jediné provozovny správce či zpracovatele v Unii, ale kterým jsou nebo pravděpodobně budou podstatně dotčeny subjekty údajů ve více než jednom členském státě.*

To znamená, že má-li organizace provozovny například ve Francii a v Rumunsku a v souvislosti s jejich činností dochází ke zpracování osobních údajů, bude se jednat o přeshraniční zpracování.

Případně může organizace činnost zpracování provádět pouze v souvislosti se svou provozovnou ve Francii. Pokud jsou však touto činností podstatně dotčeny – nebo pravděpodobně budou podstatně dotčeny – subjekty údajů ve Francii i v Rumunsku, pak se rovněž jedná o přeshraniční zpracování.

1.1.1 „Podstatně dotčeny“.

Obecné nařízení o ochraně osobních údajů pojmy „podstatně“ nebo „dotčeny“ nedefinuje. Záměrem této formulace bylo zajistit, aby ne všechny činnosti zpracování, které mají *jakýkoliv* účinek a které probíhají v souvislosti s jedinou provozovnou, spadaly do definice „přeshraničního zpracování“.

Nejdůležitější běžné anglické významy pojmu „substantial“ (podstatně) zahrnují: „hojného nebo značného množství nebo velikosti; značný, dosti velký“, nebo „mající významnou hodnotu nebo cenu, skutečný význam; význačný; závažný, důležitý“ (Oxford English Dictionary – Oxfordský slovník angličtiny).

Nejrelevantnější význam slovesa „affect“ (dotknout se) je „ovlivnit“ nebo „podstatně zapůsobit na“. Související podstatné jméno – „effect“ (účinek) – mimo jiné znamená „výsledek“ nebo „důsledek“ (Oxford English Dictionary). To naznačuje, že aby byl zpracováním údajů někdo *dotčen*, musí na něj zpracování mít nějakou formu dopadu. Zpracování, jímž nejsou fyzické osoby podstatně dotčeny, nespadá do druhé části definice „přeshraničního zpracování“. Spadalo by však do první části definice, kde zpracování osobních údajů probíhá v souvislosti s činnostmi provozoven ve více než jednom členském státě správce či zpracovatele v Unii, je-li tento správce či zpracovatel usazen ve více než jednom členském státě.

Zpracování může spadat do druhé části definice, i pokud existuje pravděpodobnost podstatného dotčení, nikoliv pouze v situaci, kdy k podstatnému dotčení skutečně došlo. Je třeba poznamenat, že „pravděpodobně“ neznámá, že existuje vzdálená možnost

podstatného dotčení. Podstatné dotčení musí být spíše pravděpodobné než nepravděpodobné. Na druhé straně to však rovněž znamená, že fyzické osoby nemusí být skutečně dotčeny: k tomu, aby mohlo zpracování spadat do definice „přeshraničního zpracování“, postačuje pravděpodobnost podstatného dotčení.

Skutečnost, že operace zpracování údajů může zahrnovat zpracování množství – dokonce velkého množství – osobních údajů fyzických osob, v řadě členských států, nutně neznamená, že tímto zpracováním někdo je, nebo pravděpodobně bude, podstatně dotčen. Zpracování, kterým není nikdo podstatně dotčen, nepředstavuje přeshraniční zpracování pro účely druhé části definice, a to bez ohledu na to, kolika fyzických osob se může týkat.

Dozorové úřady budou pojem „podstatně dotčeny“ vykládat na základě konkrétních případů. Budeme zohledňovat souvislosti zpracování, druh údajů, účel zpracování a faktory jako například to, zda zpracování:

- fyzickým osobám způsobuje, nebo je pravděpodobné, že může způsobit, újmu, ztrátu nebo těžkosti,
- má, nebo je pravděpodobné, že může mít, skutečný účinek, pokud jde o omezení práv nebo odepření příležitostí,
- má, nebo je pravděpodobné, že může mít dopad na zdraví, dobré životní podmínky nebo duševní klid fyzických osob,
- má, nebo je pravděpodobné, že může mít dopad na finanční nebo ekonomické postavení či situaci fyzických osob,
- vystavuje fyzické osoby diskriminaci nebo nespravedlivému zacházení,
- zahrnuje analýzu zvláštních kategorií osobních nebo jiných citlivých údajů, zejména osobních údajů dětí,
- způsobuje, nebo je pravděpodobné, že může způsobit významnou změnu chování fyzických osob,
- má pro fyzické osoby nepravděpodobné, neočekávané nebo nežádoucí důsledky,
- způsobuje nepříjemnosti nebo jiné negativní dopady, včetně poškození dobrého jména, nebo
- zahrnuje zpracování širokého okruhu osobních údajů.

V konečném důsledku je cílem testu „podstatného dotčení“ zajistit, že dozorové úřady musí formálně spolupracovat prostřednictvím mechanismu jednotnosti uvedeného v obecném nařízení o ochraně osobních údajů, pouze „*má-li některý dozorový úřad v úmyslu přijmout opatření s právními účinky ve vztahu k operacím zpracování, které se podstatně dotýkají významného počtu subjektů údajů v několika členských státech*“. (135. bod odůvodnění)

1.2 Vedoucí dozorový úřad.

Vedoucím dozorovým úřadem je zjednodušeně úřad s hlavní odpovědností za přeshraniční zpracování údajů, například pokud subjekt údajů podá stížnost v souvislosti se zpracováním jeho osobních údajů.

Vedoucí dozorový úřad koordinuje každé vyšetřování týkající se dalších „dotčených“ dozorových úřadů.

Určení vedoucího dozorového úřadu závisí na stanovení místa „hlavní provozovny“ nebo „jediné provozovny“ správce v EU. Článek 56 obecného nařízení o ochraně osobních údajů uvádí, že:

- *dozorový úřad pro hlavní nebo jedinou provozovnu správce či zpracovatele je příslušný k tomu, aby jednal jako vedoucí dozorový úřad v případě přeshraničního zpracování prováděného tímto správcem či zpracovatelem v souladu s postupem [spolupráce] stanoveným v článku 60.*

1.3 Hlavní provozovna

Čl. 4 bod 16 obecného nařízení o ochraně osobních údajů uvádí, že „hlavní provozovnou“ se rozumí:

- *v případě správce s provozovnami ve více než jednom členském státě místo, kde se nachází jeho **ústřední správa** v Unii, ledaže jsou **rozhodnutí o účelech a prostředcích zpracování osobních údajů** přijímána v jiné provozovně správce v Unii a tato jiná provozovna má **pravomoc vymáhat provádění těchto rozhodnutí**, přičemž v takovém případě je za hlavní provozovnu považována provozovna, která tato rozhodnutí přijala;*
- *v případě zpracovatele s provozovnami ve více než jednom členském státě místo, kde se nachází jeho ústřední správa v Unii, nebo pokud zpracovatel nemá v Unii žádnou ústřední správu, pak ta provozovna zpracovatele v Unii, kde probíhají hlavní činnosti zpracování v souvislosti s činnostmi provozovny zpracovatele, v rozsahu, v jakém se na zpracovatele vztahují specifické povinnosti podle tohoto nařízení.*

2. Kroky pro určení vedoucího dozorového úřadu

2.1 Určení „hlavní provozovny“ správců

Za účelem stanovení toho, kde se nachází hlavní provozovna, je zaprvé nezbytné určit ústřední správu správce údajů v EU, pokud existuje¹. Přístup naznačený v obecném nařízení o ochraně osobních údajů je takový, že ústřední správa v EU je místem, kde jsou přijímána rozhodnutí o účelech a prostředcích zpracování osobních údajů a které má pravomoc prosadit vykonání těchto rozhodnutí.

Podstatou zásady vedoucího úřadu podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů je to, že dozor nad přeshraničním zpracováním by měl vést pouze jeden dozorový úřad v EU. V případech, kdy jsou rozhodnutí týkající se jednotlivých činností přeshraničního zpracování přijímána v rámci ústřední správy v EU, bude pro různé činnosti zpracování údajů prováděné jednou nadnárodní společností existovat pouze jediný vedoucí dozorový úřad. Mohou však nastat případy, kdy provozovna, která není místem ústřední správy, přijme samostatná rozhodnutí o účelech a prostředcích konkrétní činnosti zpracování. To znamená, že mohou nastat situace, ve kterých lze určit více než jeden vedoucí úřad, tj. v případech, kdy se

¹ Obecné nařízení o ochraně osobních údajů má význam pro EHP a bude uplatňováno po svém začlenění do dohody o EHP. Začlenění obecného nařízení o ochraně osobních údajů se v současné době přezkoumává, viz <http://www.efta.int/eea-lex/32016R0679>

nadnárodní společnost rozhodne mít pro různé činnosti zpracování samostatná rozhodovací centra v různých zemích.

Je třeba připomenout, že pokud nadnárodní společnost soustředí veškerá rozhodnutí o účelech a prostředcích zpracování do jedné ze svých provozoven v EU (a tato provozovna má pravomoc prosadit vykonání těchto rozhodnutí), bude pro tuto nadnárodní společnost určen pouze jeden vedoucí dozorový úřad.

V těchto případech bude pro společnosti zásadní, aby přesně určily, kde jsou rozhodnutí o účelech a prostředcích zpracování přijímána. Správné určení hlavní provozovny je v zájmu správců i zpracovatelů, protože zaručuje jasnost z hlediska toho, se kterým dozorovým úřadem mají spolupracovat, pokud jde o jejich povinnost dodržovat různá ustanovení obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Tyto povinnosti mohou případně zahrnovat jmenování pověřence pro ochranu osobních údajů nebo konzultace v případě rizikových činností zpracování, jejíž riziko nemůže správce přiměřenými prostředky zmenšit. Příslušná ustanovení obecného nařízení o ochraně osobních údajů jsou určena k tomu, aby byly tyto úkoly související s dodržováním souladu zvládnutelné.

Toto je názorně ukázané na těchto příkladech:

Příklad 1: Maloobchodní prodejce potravin má své ústředí (tj. „místo, kde se nachází ústřední správa“) v Rotterdamu, Nizozemsko. V různých dalších zemích EU má provozovny, které jsou v kontaktu s tamními fyzickými osobami. Všechny provozovny používají ke zpracování osobních údajů spotřebitelů k marketingovým účelům stejný software. Veškerá rozhodnutí o účelech a prostředcích zpracování osobních údajů spotřebitelů k marketingovým účelům jsou přijímána v ústředí v Rotterdamu. To znamená, že vedoucím dozorovým úřadem společnosti pro tuto přeshraniční činnost zpracování je dozorový úřad v Nizozemsku.

Příklad 2: Banka má své podnikové ústředí ve Frankfurtu a veškeré² její bankovní činnosti zpracování jsou organizovány odsud, ale její pojistné oddělení se nachází ve Vídni. Má-li provozovna ve Vídni pravomoc rozhodnout o činnosti zpracování veškerých údajů týkajících se pojištění a vymáhat jejich provádění pro celou EU, pak by, jak stanoví čl. 4 bod 16 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, byl rakouský dozorový úřad vedoucím úřadem, pokud jde o přeshraniční zpracování osobních údajů pro účely pojištění, a německé úřady (hesenský dozorový úřad) by dohlížel na zpracování osobních údajů pro účely bankovníctví, bez ohledu na to, kde se nacházejí zákazníci³.

2.1.1 Kritéria pro určení hlavní provozovny správce v případech, kdy touto provozovnou není místo, kde se nachází jeho ústřední správa v EU.

² V souvislosti se zpracováním osobních údajů pro účely bankovníctví uznáváme, že v této oblasti zahrnuje řadu různých činností zpracování. Z důvodu zjednodušení však ke všem přistupujeme, jako kdyby se jednalo o jediný účel. Totéž platí pro zpracování provedené pro účely pojištění.

³ Je nutno připomenout, že obecné nařízení o ochraně osobních údajů v konkrétních případech rovněž stanoví možnost místního dozoru. Viz 127. bod odůvodnění: „Každý dozorový úřad, který **nejedná jako vedoucí** dozorový úřad, **by měl být příslušný k projednávání místních případů**, kdy je správce nebo zpracovatel usazen ve více než jednom členském státě, avšak předmět určitého zpracování se **týká pouze zpracování prováděného v jediném členském státě a zahrnuje pouze subjekty údajů v tomto jediném členském státě**, například jsou-li předmětem zpracování osobní údaje zaměstnanců v konkrétním zaměstnaneckém kontextu určitého členského státu.“ Tato zásada znamená, že dozor nad údaji o lidských zdrojích souvisejícími s místním zaměstnaneckým kontextem může připadnout několika dozorovým úřadům.

36. bod odůvodnění obecného nařízení o ochraně osobních údajů je užitečný pro objasnění hlavního faktoru, který se použije pro určení hlavní provozovny správce v případech, na které se nevztahuje kritérium ústřední správy. Součástí tohoto postupu je určení, kde dochází k účinnému a skutečnému výkonu řídicích činností prostřednictvím stálých ujednání, v němž jsou přijímána hlavní rozhodnutí ohledně účelů, podmínek a prostředků zpracování. V 36. bodě odůvodnění se rovněž objasňuje, že „existence a používání technických prostředků a technologií pro zpracování osobních údajů ani činnosti zpracování nezakládají samy o sobě hlavní provozovnu, a proto nejsou rozhodujícími kritérii pro její určení.“

Správce údajů sám určí, kde se nachází jeho hlavní provozovna, a tedy který dozorový úřad je jeho vedoucím úřadem. Toto určení však může později napadnout příslušný dotčený dozorový úřad.

Níže uvedené faktory slouží pro určení místa hlavní provozovny správce, v souladu s podmínkami obecného nařízení o ochraně osobních údajů, v případech, kdy nejde o místo jeho ústřední správy v EU.

- Kde se s konečnou platností schvalují rozhodnutí o účelech a prostředcích zpracování?
- Kde se přijímají rozhodnutí o obchodních činnostech zahrnujících zpracování údajů?
- Kde se nachází skutečná pravomoc vymáhat účinné vykonání rozhodnutí?
- Kde se nachází ředitel (nebo ředitelé), který má celkovou odpovědnost za řízení, pokud jde o přeshraniční zpracování?
- Kde je správce nebo zpracovatel zaregistrován jako společnost, je-li to na jediném území?

Je třeba poznamenat, že se nejedná o vyčerpávající seznam. Relevantní mohou být i jiné faktory, a to v závislosti na správci nebo na příslušné činnosti zpracování. Pokud má dozorový úřad důvody pochybovat o tom, že provozovna určená správcem je skutečně hlavní provozovnou pro účely obecného nařízení o ochraně osobních údajů, může – samozřejmě – požadovat, aby mu správce poskytl doplňující informace nezbytné pro prokázání toho, kde se nachází jeho hlavní provozovna.

2.1.2 Skupiny podniků

Je-li zpracování prováděno skupinou podniků, která má své ústředí v EU, je za rozhodovací centrum v souvislosti se zpracováním osobních údajů považována provozovna podniku, která má celkovou kontrolu, a bude proto považována za hlavní provozovnu skupiny, s výjimkou případů, kdy jsou rozhodnutí o účelech a prostředcích zpracování přijímána jinou provozovnou. Je pravděpodobné, že hlavní provozovnou bude mateřské nebo operační ústředí skupiny podniků v EU, protože zde se bude nacházet ústředí správy.

Odkaz v definici na místo ústřední správy správce funguje dobře pro organizace, které mají centralizované rozhodovací ústředí a strukturu typu poboček. V těchto případech je zřejmé, že pravomoc přijímat rozhodnutí o přeshraničním zpracování údajů a vymáhat jejich provádění má ústředí společnosti. V těchto případech je určení místa hlavní provozovny – a tedy i toho, který dozorový úřad je vedoucí dozorový úřad – jasné. Rozhodovací systém skupin společností však může být složitější a může nezávislé rozhodovací pravomoci

související s přeshraničním zpracováním udělovat různým provozovněm. Kritéria uvedená výše by skupinám podniků měla pomoci určit jejich hlavní provozovnu.

2.1.3 Společní správci údajů

Obecné nařízení o ochraně osobních údajů se konkrétně nezabývá otázkou určení vedoucího dozorového úřadu v případech, kdy účely a prostředky zpracování stanoví společně dva nebo více správců usazených v EU – tj. společní správci. Z čl. 26 odst. 1 a ze 79. bodu odůvodnění vyplývá, že v případě situací týkajících se společných správců, správci mezi sebou transparentním ujednáním vymezí své podíly na odpovědnosti za plnění povinností podle tohoto nařízení. Proto, aby mohli společní správci využít zásadu jediného kontaktního místa, měli by určit (z provozoven, v nichž jsou přijímána rozhodnutí), která provozovna společných správců bude mít pravomoc vymáhat provádění rozhodnutí o zpracování, pokud jde o všechny společné správce. Tato provozovna poté bude považována za hlavní provozovnu pro zpracování provedené v situaci týkající se společných správců. Ujednáním o společných správcích nejsou dotčena pravidla týkající se odpovědnosti stanovená v obecném nařízení o ochraně osobních údajů, zejména v čl. 82 odst. 4.

2.2 Hraniční případy

Budou existovat hraniční a složité situace, kdy bude obtížné určit hlavní provozovnu, nebo určit, kde jsou přijímána rozhodnutí týkající se zpracování údajů. To může nastat v případě, kdy dojde k přeshraničnímu zpracování, a správce je usazen v několika členských státech, neexistuje však žádná ústřední správa v EU a žádná z provozoven nepřijímá rozhodnutí o zpracování (tj. rozhodnutí jsou přijímána výhradně mimo EU).

Ve výše uvedeném případě může mít společnost provádějící přeshraniční zpracování zájem na tom, aby podléhala regulaci vedoucího úřadu a mohla tak využívat zásadu jediného kontaktního místa. Obecné nařízení o ochraně osobních údajů však pro situace, jako je tato, nestanoví řešení. Za těchto okolností by společnost měla jakožto svou hlavní provozovnu určit provozovnu, která má pravomoc prosadit výkon rozhodnutí o činnosti zpracování a převzít za zpracování odpovědnost, včetně dostatečných aktiv. Pokud společnost hlavní provozovnu tímto způsobem neurčí, nebude možné určit ani vedoucí úřad. Dozorové úřady budou vždy moci v náležitých případech provádět další šetření.

Obecné nařízení o ochraně osobních údajů nepovoluje taktizování při výběru příslušného orgánu (tzv. „forum shopping“). Pokud společnost tvrdí, že má svou hlavní provozovnu v jednom členském státě, ale nedochází v ní k žádnému účinnému a skutečnému výkonu řídicích činností nebo rozhodování ohledně zpracování osobních údajů, rozhodnou o tom, který dozorový úřad je „vedoucí“, příslušné dozorové úřady (nebo v konečném důsledku Evropský sbor pro ochranu osobních údajů), a to s použitím objektivních kritérií a se zřetelem k důkazům. Proces určení místa hlavní provozovny může vyžadovat aktivní šetření a spolupráci ze strany dozorových úřadů. Závěry nelze založit výhradně na prohlášeních přezkoumávaných organizací. Důkazní břemeno v konečném důsledku spočívá na správcích a zpracovatelích, aby příslušným dozorovým úřadům prokázali, kde jsou přijímána příslušná rozhodnutí týkající se zpracování, a kdo má pravomoc prosadit tato rozhodnutí. Při určování vedoucího úřadu by organizacím i dozorovým úřadům pomohly faktické záznamy o činnosti zpracování údajů. Vedoucí dozorový úřad nebo dotčené úřady mohou vyvrátit analýzu správce na základě objektivního přezkoumání důležitých skutečností, přičemž případně mohou požadovat další informace.

V některých případech příslušné dozorové úřady správce požádají, aby jim v souladu s pokyny Evropského sboru pro ochranu osobních údajů poskytl jasné důkazy o tom, kde se nachází jeho hlavní provozovna, nebo kde jsou přijímána rozhodnutí ohledně konkrétní činnosti zpracování údajů. Tyto důkazy budou mít náležitou váhu a dotčené dozorové úřady budou při rozhodování o tom, který z nich se ujme vedoucí úlohy při šetřeních, spolupracovat. Tyto případy budou postoupeny k rozhodnutí Evropskému sboru pro ochranu osobních údajů pouze podle čl. 65 odst. 1 písm. b), tedy mají-li dozorové úřady protichůdné názory na určení vedoucího dozorového úřadu. Očekáváme však, že příslušné dozorové úřady budou ve většině případů schopny se dohodnout na vzájemně uspokojivém řešení.

2.3 Zpracovatel

Obecné nařízení o ochraně osobních údajů nabízí možnost systému jediného kontaktního místa prospěchu rovněž pro zpracovatele údajů, na které se vztahuje obecné nařízení o ochraně osobních údajů a kteří mají provozovny ve více než jednom členském státě.

Čl. 4 bod 16 písm. b) obecného nařízení o ochraně osobních údajů stanoví, že hlavní provozovnou správce bude místo, kde se nachází ústřední správa zpracovatele v EU, nebo pokud v EU žádnou ústřední správu nemá, pak ta provozovna v EU, kde probíhají hlavní činnosti zpracování (zpracovatele).

Avšak podle 36. bodu odůvodnění by v případech týkajících se správce i zpracovatele měl příslušným vedoucím dozorovým úřadem být dozorový úřad správce. V této situaci bude dozorový úřad zpracovatele „dotčeným dozorovým úřadem“ a měl by se účastnit postupu spolupráce. Toto pravidlo platí pouze, je-li správce usazen v EU. V případech, kdy se na správce vztahuje obecné nařízení o ochraně osobních údajů na základě čl. 3 odst. 2, nebude se na ně vztahovat mechanismus jediného kontaktního místa. Zpracovatel může poskytovat služby více správcům umístěným v různých členských státech – např. velký poskytovatel cloudových služeb. V těchto případech bude vedoucím dozorovým úřadem dozorový úřad příslušný k tomu, aby jednal jako vedoucí pro správce. To prakticky znamená, že zpracovatel možná bude muset spolupracovat s vícero dozorovými úřady.

3. Další relevantní otázky

3.1 Úloha „dotčeného dozorového úřadu“

Čl. 4 bod 22 obecného nařízení o ochraně osobních údajů uvádí, že:

„dotčeným dozorovým úřadem“ se rozumí dozorový úřad, kterého se zpracování osobních údajů dotýká, neboť: a) správce či zpracovatel je usazen na území členského státu tohoto dozorového úřadu; b) subjekty údajů s bydlištěm v členském státě tohoto dozorového úřadu jsou nebo pravděpodobně budou zpracováním podstatně dotčeny, nebo c) u něj byla podána stížnost.

Cílem konceptu dotčeného dozorového úřadu je zajistit, že model „vedoucího úřadu“ nebrání tomu, aby se ke způsobu řešení záležitosti vyjádřily jiné dozorové úřady, například jsou-li činností zpracování údajů podstatně dotčeny fyzické osoby mající bydliště mimo dosah pravomoci vedoucího úřadu. Pokud jde o hledisko uvedené výše po písmenem a), uplatní se

stejná kritéria jako v případě určování vedoucího úřadu. Je třeba poznamenat, že podle písmene b) musí mít subjekt údajů v daném členském státě pouze bydliště; nemusí být občanem tohoto státu. Obecně bude snadné – podle písmene c) určit, zda byla u konkrétního dozorového úřadu skutečně podána stížnost.

Čl. 56 odst. 2 a 5 obecného nařízení o ochraně osobních údajů stanoví, že dotčený dozorový úřad hraje úlohu při řešení věci, aniž by byl vedoucím dozorovým úřadem. Pokud vedoucí dozorový úřad rozhodne, že se věci zabývat nebude, zabývá se jí dotčený dozorový úřad, který informoval vedoucí dozorový úřad. Toto je v souladu s postupy podle článku 61 (Vzájemná pomoc) a článku 62 (Společné postupy dozorových úřadů) obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Toto může nastat v případě, kdy marketingová společnost, jejíž hlavní provozovna se nachází v Paříži, uvede na trh produkt, jímž jsou dotčeny pouze subjekty údajů s bydlištěm v Portugalsku. V tomto případě se francouzský a portugalský dozorový úřad mohou domluvit, že je vhodné, aby se při řešení této záležitosti ujal vedoucí úlohy portugalský dozorový úřad. Dozorové úřady mohou požadovat, aby jim správci údajů poskytli informace týkající se objasnění svého podnikového uspořádání. Vzhledem k tomu, že činnost zpracování má čistě místní účinek – tj. na fyzické osoby v Portugalsku – mají dozorové úřady ve Francii a v Portugalsku možnost se rozhodnout, který dozorový úřad by měl záležitost řešit – a to v souladu se 127. bodem odůvodnění.

Obecné nařízení o ochraně osobních údajů požaduje, aby vedoucí dozorové úřady a dotčené dozorové úřady s řádným ohledem na své názory spolupracovaly na zajištění toho, že záležitost je šetřena a řešena ke spokojenosti každého úřadu – a že pro subjekty údajů existuje účinná právní ochrana. Dozorové úřady by se měly snažit o dosažení vzájemně přijatelného postupu. Formální mechanismus jednotnosti se uplatní pouze tehdy, nevzejde-li ze spolupráce vzájemně přijatelný výsledek.

Vzájemné uznání rozhodnutí se může týkat závěrů ve věci samé, ale také dohodnutého postupu, a to včetně činnosti v oblasti prosazování práva (např. řádné vyšetřování nebo vyšetřování s omezeným rozsahem). Může se týkat rovněž rozhodnutí nezaobírat se věcí v souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů, například kvůli formální zásadě stanovení priorit, nebo proto, že existují jiné dotčené úřady, jak je popsáno výše.

Pro úspěch procesu spolupráce a jednotnosti obecného nařízení o ochraně osobních údajů je zásadní vytvoření konsenzu a dobré vůle mezi dozorovými úřady.

3.2 Místní zpracování.

Činnost místního zpracování údajů nespadá do ustanovení obecného nařízení o ochraně údajů týkajících se spolupráce a jednotnosti. Dozorové úřady respektují své vzájemné pravomoci zabývat se místním zpracováním údajů na lokální úrovni. Se zpracováním prováděným orgány veřejné moci bude také vždy nakládáno na „lokální“ úrovni.

3.3 Společnosti, které nejsou usazeny v EU.

Mechanismus spolupráce a jednotnosti obecného nařízení o ochraně osobních údajů se použije pouze na správce, kteří mají provozovnu nebo provozovny v Evropské unii. Pokud společnost nemá provozovnu v EU, pouhá přítomnost zástupce v členském státě nespouští systém jediného kontaktního místa. To znamená, že správci, kteří v EU nemají provozovnu,

musí jednat s místními dozorovými úřady v každém členském státě, v kterém působí, a to prostřednictvím svých místních zástupců.

V Bruselu dne 13. prosince 2016

*Za pracovní skupinu
Předsedkyně
Isabelle FALQUE-PIERROTIN*

Naposledy revidováno a přijato
dne 5. dubna 2017

*Za pracovní skupinu
Předsedkyně
Isabelle FALQUE-PIERROTIN*

PŘÍLOHA – Otázky týkající se určení vedoucího dozorového úřadu

1. Provádí správce nebo zpracovatel přeshraniční zpracování osobních údajů?

a. Ano, pokud:

- je správce nebo zpracovatel usazen ve více než jednom členském státě a
- zpracování osobních údajů probíhá v souvislosti s činnostmi provozoven ve více než jednom členském státě.

➤ V tomto případě přejděte k oddílu 2.

b. Ano, pokud:

- zpracování osobních údajů probíhá v Unii v souvislosti s činnostmi jediné provozovny správce či zpracovatele, ale:
 - jsou jím nebo jím pravděpodobně budou podstatně dotčeny subjekty údajů ve více než jednom členském státě.
- V tomto případě je vedoucím úřadem úřad pro jedinou provozovnu správce či zpracovatele v jednom členském státě. Ta musí – logicky – být hlavní provozovnou správce nebo zpracovatele, protože se jedná o jeho jedinou provozovnu.

2. Jak určit „vedoucí dozorový úřad“

a. V případě týkajícím se pouze správce:

- i. Určete místo, kde se nachází ústřední správa správce v EU;
- ii. vedoucím úřadem správce je dozorový úřad země, kde se nachází místo ústřední správy.

Avšak:

- iii. jsou-li rozhodnutí o účelech a prostředcích zpracování přijímána v jiné provozovně v EU, a tato provozovna má pravomoc prosadit vykonání těchto rozhodnutí, pak je vedoucím úřadem úřad, který se nachází v zemi, kde je tato provozovna.
- b. V případě týkajícím se správce a zpracovatele:
- i. Zkontrolujte, zda je správce usazen v EU, a vztahuje-li se na něho mechanismus jediného kontaktního místa. Pokud ano,
 - ii. určete vedoucí dozorový úřad správce. Tento úřad bude rovněž vedoucím dozorovým úřadem pro zpracovatele.
 - iii. Dozorový úřad (který není vedoucím úřadem) příslušný pro zpracovatele bude „dotčeným úřadem“ – viz oddíl 3 níže.
- c. V případě týkajícím se pouze zpracovatele:
- i. Určete místo, kde se nachází ústřední správa zpracovatele v EU.
 - ii. Pokud zpracovatel žádnou ústřední správu v EU nemá, určete provozovnu v EU, kde jsou prováděny hlavní činnosti zpracování zpracovatele.
- d. V případě týkajícím se společných správců:
- i. Zkontrolujte, zda jsou společní správci usazeni v EU.
 - ii. Určete mezi provozovnami přijímajícími rozhodnutí o účelech a prostředcích zpracování tu provozovnu, která má pravomoc prosadit vykonání těchto rozhodnutí jménem všech společných správců. Tato provozovna poté bude považována za hlavní provozovnu pro zpracování prováděné společnými správci. Vedoucím úřadem je úřad nacházející se v zemi, v níž se nachází tato provozovna.

3. Existují nějaké „dotčené dozorové úřady“?

Úřad je „dotčeným úřadem“:

- pokud má správce nebo zpracovatel provozovnu na jeho území, nebo:
- pokud zpracování jsou nebo pravděpodobně budou podstatně dotčeny subjekty údajů na jeho území, nebo:
- pokud konkrétní úřad obdrží stížnost.